

Farní listy č.35/2006

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí pod Čerchovem

3.září – 22.neděle v mezidobí

Náklady na toto číslo Farních listů činí 4,- Kč. Děkujeme.

Duchovní slovo

"Kéž bys nebyl zbožný! Ale že jsi zbožný, vyplivnu tě z úst." Takto bychom mohli parafrázovat známý výrok z Apokalypsy. Jistě se nedá "s varovným prstem" mluvit o všech formách zbožnosti: nicméně "zbožnost" může být vážným blokem ve vztahu k Bohu. "Odstrašující příklad" farizeů a zákoníků je výstražným signálem: kdo víc než oni "praktikoval zbožnost", kdo víc než oni vynikal v důslednosti... a přesto. Něco tomu chybělo - bohužel právě to podstatné, a sice Boží slovo. Jejich zbožnost se stala jen dokonalým a precizním systémem... ale Bůh do toho nemluvil a "neřekl své". Byla to zbožnost pro Boha bez Boha.

Tato vykonstruovaná lidská zbožnost šla ruku v ruce s "pokrytectvím" - zbožné zvyky se staly "ochranným štítem" proti Božímu slovu! Je stále přítomné nebezpečí upadnout ve vnějškovost. Člověk má sklon upadnout v náboženský aktivismus, aby měl alibi a omluvu, proč se neobrátil. Zachování vnějších norem mu dává zapomenout na pravou službu k Bohu. Přitom předstírá, že je zbožným člověkem: "Nemohu pomoci, protože mám v plánu se modlit tolik a tolik (právě v tu a tu hodinu)". Případně se povýší obsah určitých zjevení "nad Písmo" - tato mimořádná poselství se stanou důležitější než "zpečetěné" a autentické Boží slovo.

Nebo si všimněme, jak někdo dbá víc o to, aby v pátek nejedl maso - a přitom jeho láska k chudým je "v prachu". Anebo člověk krouží kolem "roztržitosti" v modlitbě (a stále to vyznává ve svátosti smíření), a přitom mávne rukou nad vlastní neochotou k odpuštění. A ještě si třeba namlouvá, jak není dobrým křesťanem: vždyť se účastní nedělní bohoslužby, modlí se, zachovává církevní příkázání. A přitom... toto vše může být prázdným lidským "výkonem".

Na druhou stranu všechny "naše osobní" tradice a zbožné zvyky jsou do určité míry nutné, protože vytvářejí pevný rámec, bez kterého je náš vztah k Bohu "neurčitý" a vágní. Avšak "láska k Kristu" nám velí, klást na první místo vždycky Boží slovo, a ne "naše zvyky". "Láska ke Kristu" nám přikazuje, neustále revidovat naši osobní "tradici" ve světle evangelia. A tato "revize" je v zásadě "obrácením", trvalým postojem naslouchání Bohu a jeho slovu. Je to Samuelův postoj: "Mluv, Pane, řekni své slovo k tomu, co žiji, jak se modlím, jak se věnuji druhým".

Angelo Scarano

Liturgie slova – 22.neděle v mezidobí

1. ČTENÍ - Dt 4,1-2.6-8

Mojžíš řekl lidu toto: „Nyní, Izraeli, poslouchej nařízení a ustanovení, která vás učím zachovávat, abyste žili a šli obsadit zemi, kterou vám chce dát Hospodin, Bůh vašich otců. Nic nepřidáte k tomu, co vám přikazuji, a nic z toho neuberete, ale budete zachovávat příkazy Hospodina, svého Boha, které já vám přikazuji. Zachovávejte je a plňte, neboť tak budete v očích národů moudří a rozumní: uslyší o všech těchto nařízeních a řeknou: Skutečně moudrý a rozumný je tento velký národ! Neboť kde je tak velký národ, jemuž by byli bohové tak blízko, jako je Hospodin, náš Bůh, kdykoli ho vzýváme. A kde je tak velký národ, který by měl spravedlivá nařízení a ustanovení, jako je celé toto zákonodárství, které já vám dnes prohlašuji.“

ŽALM 15 - Odpověď: Hospodine, kdo smí prodlévat v tvém stánku?

Kdo žije bez vady a koná spravedlnost, – upřímně smýšlí ve svém srdci, – svým jazykem nepomlouvá.

Nečiní příkoří svému bližnímu, – netupí svého souseda. – Nešlechtným člověkem pohrdá, – ale váží si těch, kdo se bojí Hospodina.

2. ČTENÍ - Jak 1,17-18.21b-22.27

Bratři moji nejmilejší! Každý dobrý úděl, každý dokonalý dar přichází shora, sestupuje od Otce světěl, u něhož není změna ani ztemnění, jaké je působeno (u hvězd) otáčením. On rozhodl, že nám dá život slovem pravdy, abychom byli jako prvotiny ze všeho, co stvořil. Buďte vnímaví pro slovo, které do vás bylo vloženo jako semeno a může zachránit vaši duši. To slovo však musíte uvádět ve skutek, a ne abyste ho jenom poslouchali. To byste klamali sami sebe. Zbožnost ryzí a bezvadná před Bohem a Otcem je toto: ujímat se sirotků a vdov v jejich tísní a uchovat se neposkrvněný od světa.

EVANGELIUM - Mk 7,1-8.14-15.21-23

Kolem Ježíše se shromáždili farizeové a někteří z učitelů Zákona, kteří přišli z Jeruzaléma. Všimli si, že někteří z jeho učedníků jedí rukama obřadně nečistýma, to je neumytýma. Farizeové totiž a všichni židé se drží podání předků a nejedí, dokud si pečlivě neumyjí ruce; po návratu z trhu nejedí, dokud se celí neopláchnou, a je mnoho jiného, co přejali a čeho se drží: omývání pohárů, džbánů a měděných nádob. Proto se ho farizeové a učitelé Zákona ptali: „Proč se tvoji učedníci nechovají podle podání předků, ale jedí obřadně nečistýma rukama?“Odpověděl jim: „Pokrytci! Dobře to o vás předpověděl Izaiáš, jak je psáno: ‚Tento lid mě uctívá rty, ale jejich srdce je daleko ode mě. Nadarmo mě však uctívají, když učí naukám, které jsou lidskými ustanoveními.‘ Opustili jste přikázání Boží a držíte se podání lidského.“ Ježíš zase k sobě přivolal zástup a řekl jim: „Slyšte mě všichni a pochopte! Člověka nemůže poskrvnit nic, co do něho vchází zvenčí, ale co vychází z člověka, to ho poskrvňuje. Z nitra totiž, ze srdce lidí, vycházejí špatné myšlenky, smilství, krádeže, vraždy, cizoložství, lakota, zloba, lest, prostopášnost, závist, urážky, pýcha, opovážlivost. Všechno to zlé vychází z nitra a člověka poskrvňuje.“

Stránka nejen pro mládež

Prázdninová tečka

Tak doufám, že jste si užili prázdniny? A máte o čem vyprávět a na co vzpomínat? Podle vyprávění členů „junior scholy“ jsem přesvědčen, že se nenudili. A protože se blíží pomalu školní rok, dali jsme si malé soustředění, abychom se rozezpívali a něco nového nacvičili. Proto se v pondělí večer kolem

18. hodiny zvýšila hustota průchodu lidiček s batohy, zpěvníky, jídlem a dobrou náladou.

Ríká se, že život je změna, tak jsme vyrazili směr Milavče, vzhledem k upršenému počasí vlakem. Pater František Kaplánek nás milé přijal. Po jídle jsme nezaháleli, naladili hlásky a začali připravovat to, co jste slyšeli nebo můžete slyšet v neděli 3. září při mši svaté v 9:30. Večer utekl rychle a konečně uleháme, abychom nabrali sil do dalšího dne. Ranní start byl v místním kostelíku, kde jsme společně s místními farníky slavili mši svatou. Zajímavé, ale také podstatné je, že dalším bodem byla snídaně, dobré buchty a společnost farníků i patera Františka vytvářely pěknou a usměvavou náladu. Čas se naplnil a naše skupina se vracela do Domažlic, zase trochu zpívat, trénovat, ale i si něco zahrát. To už nás bylo dost, tedy Anička a Anička, Katka a Katka, Kuba, Roman a Lukáš, Madlenka a Paddy.

Ještě jsme se stačili podívat na animovaný film a čas vypršel. Tak doufám, že jedině, co nevyprší ani přes rok, bude nadšení.

Paddy

Nezapomeňte se přihlásit na náboženství

Dětem, mládeži a rodičům připomínáme velké privilegium přihlásit se na hodiny náboženství, které i letos budou probíhat v prostorách domažlické fary v těchto termínech:

Základní školy

1.-2. třída – úterý od 13.00 hod.

3. třída – středa od 13.00 hod.

4.- 6. třída – čtvrtek od 13.00 hod.

7. – 9. třída – čtvrtek od 15.00 hod.

Střední školy

úterý od 18.00 hod.

Přihlášky najdete v kostele a na faře.

Prázdniny střídá škola

Po dvou prázdninových měsících, které vždycky vybočují ze zaběhnutých kolejí, což dokládaly i Farní listy, které byly někdy méněstránkové a minulou neděli už i jen dvoustránkové, se vše pomalu vrací zpět do „starých“ kolejí. I Farní listy vám doufám budou opět nabízet rozsah, na nějž jste zvyklí. Dnes už po prázdninové přestávce přinášíme stránku pro mládež a od příští neděle i stránku pro děti.

Opět bychom chtěli nabídnout i trochu toho vzdělávání, takže po doufám že zajímavém průvodci liturgií chystáme na podzim cyklus Uvedení do pravd víry. Naše poslední stránka by ještě několik týdnů měla patřit první encyklice současného svatého Otce papeže Benedikta XVI.

Jak jsem již zmínil v úvodu, končí dneškem prázdniny a zítra začíná škola. Všem dětem a studentům proto přeji za redakci Farních listů požehnaný školní rok a těm, co se vrací po dovolené do práce, úspěšný start.

Petr Vondraš

KMB na dovolené v Polsku

Když jsem kamarádům říkal, že na dovolenou jedeme do Polska, všichni se trochu divili, co tam budeme dělat. Vlastně jsme nejeli do Polska, ale do Slezska a to do Katovic, odkud pochází P. Miroslaw Gierga.

Byli jsme ubytováni v domě důchodců pro faráře přímo v centru Katovic. Pokoje byly veliké, čisté a moc se nám tam líbilo.

V Katovicích je pro rodiny s dětmi jedno velké lákadlo, velký zábavný park (ZOO, veselé městečko, planetárium, bazén s umělou vlnou...), vlastně jsme to ani za dva dny neprošli. Také jsme navštívili Krakow, solné doly ve Wieliczce, zámek Pszczyna, klášter v Czestochowé, Wroclaw, klášter sv. Faustiny. Bylo toho opravdu hodně.

Všude, kde jsme byli, jsme mohli vidět, jak Poláci ctí a myslí na svého rodáka Jana Pavla II. Asi nejkrásnější byla výstava fotek Jana Pavla v parku v Krakowě.

Týden utekl jako voda a nezbývá mi než poděkovat našemu P. Miroslavovi za pěknou dovolenou.

Petr Jankovec

Vzít svůj kříž

Bože, já nesu co zmůžu – co nezmůžu odevzdávám Pánu Bohu. Já těmito řádky děkuji těm, kteří se za mě modlili, když lékaři rozhodovali o amputaci, odebrání mé pravé nohy na farmakologické klinice v Plzni. Na přímlovu sv. otce Pia, Panny Marie a svatých Boží prozřetelnost mně zázračně zachránila. 4.7.2006 se lékaři rozhodli o angiografii. Kanály tepen – pravá noha uzavřená – levá ze 2/3 uzavřená. Jedině Pán Bůh dával sílu, že se jim povedlo zprůchodnit obě nohy. Ta radost jakou měli lékaři i sestry. 4.8.2006 vzpomínám první pátek v Domažlickém kostelíčku mše svatá – adorace Nejsvětější svátosti. V nemocnici 9:15 hod. hlavní vizita. Paní doktorka Paulová hlásí panu primaři a panu docentovi: paní K. byla přijata na pokoj 107 k amputaci pravé nohy. Dr. T. Mádr odpovídá: zde se povedly dva zázračné standardní výkony. Vždyť v tak krátké době se nám to zde ještě nezdařilo. My věříme, že lékaři léčí, ale Bůh uzdravuje.

Děkuji Pánu Bohu za dar víry a vám všem za modlitby. Bůh je ten, který jediný je Pánem života a smrti. Uzdravení zůstává zázrakem v ruce Boží.

Dodatek: v č. 32 Katolického týdeníku – homilie P. Jakuba Berky (jsem se dočetla) Bůh dopustí, ale neopustí. Život je někdy boj, ale ty se neboj, protože nejsi sám. Pán je s tebou!

E. Královcová

Vyšlo Kompendium Katechismu Katolické Církve

Kompendium (příručka) katechismu vzniklo pod přímým dohledem papeže Benedikta XVI., který při jeho vzniku byl prefektem Kongregace pro nauku víry.

Papež Jan Pavel II. reagoval na návrh Mezinárodního katechetického kongresu, který se konal v roce 2002, aby byla zpracována příručka, která by umožnila jak věřícím, tak i nevěřícím lidem poskytnout pohled na celou šíři katolické víry.

Kompendium je zpracováno formou otázek a odpovědí, tak jak to známe z klasického Katechismu. Tato forma totiž umožňuje zkrácení a soustředění textu na to podstatné, a tím i snadné zapamatování obsahu.

Tak jako Katechismus, i Kompendium je rozčleněno do čtyř částí. První část „Vyznání víry“, druhá část „Slavení křesťanského tajemství“, třetí část „Život v Kristu“ a čtvrtá část „Křesťanská modlitba“.

Zvláštní pozornost byla věnována výběru obrázků. Ty pocházejí z bohatství křesťanské ikonografie a zvýrazňují členění Kompendia.

V úvodním slově píše papež Benedikt XVI., že bylo velkým přáním jeho předchůdce Jana Pavla II., aby se kompendium stalo jakousi kapesní příručkou každého křesťana, bez ohledu na věk, aby tak byla šířena znalost víry, a tak schopnost šířit v tomto třetím tisíciletí Kristova učení.

Jana Palkovičová

350 let od vysvěcení po přestavbě arciděkanského kostela

8.zářím na svátek Narození Panny Marie si připomeneme kulaté 350. výročí vysvěcení přestaveného domažlického arciděkanského kostela. Zmíněná přestavba byla vynucená důsledky tragického požáru, který zničil nejen kostel, ale i velký počet domažlických domů. O této události se zachoval zápis z roku 1747: „Léta Páně 1747 dne 26.července za ctihodného kněze Antonína Příhody, toho času děkana v městě Domažlice, na den sv. Anny v ulici pod kostelem okolo hodiny třetí odpoledne vyšel oheň za školou městskou u Petra Ouřady a skrze ten nenadálý oheň shořel velký chrám Páně děkanský s velikou věží se všemi zvony až do gruntu. V popel bylo obráceno též čtyřicet domů, klášter a krov na klášterním kostele“. Celých devět let po požáru nebylo možné sloužit v arciděkanském kostele žádné bohoslužby a proto liturgickým účelům po celou tuto dobu sloužil kostel sv. Antonína na dolejší předměstí. Ten se ale nedochoval do naší doby, byl zbořený v roce 1911. Arciděkanský kostel na náměstí si ale zasloužil opravu, nebo spíše generální přestavbu. Městský stavitel Jiří Záhořík zpracoval plány, které přezkoumal jeden z největších architektů baroka Ignác Kilián Dienzenhofer a tímto způsobem původně gotický chrám zničený ohněm získal novou, barokní podobu. Prostor byl výrazně snížen a gotická okna byla zazděna. Celková přestavba byla provedena v letech 1751 až 1756.

Pouť v Domažlickém arciděkanském kostele letos nenechala chladným ani Čerchovan. Celý srpen už zkouší Dvořákovu Mši D-dur, jejíž část uvede v neděli 10. září při obou dopoledních mších. Tuto skladbu napsal Antonín Dvořák na objednávku pro kapli v Lužanech. Původně šlo o kompozici pro sbor, sóla a varhany, později ji sám autor pro velký úspěch a značnou oblibu také instrumentoval. V podání Čerchovanu (letos slaví 105. výročí založení) zazní originální varhanní verze, varhanního partu se ujme Iva Zahořová, absolventka Plzeňské konzervatoře a hudební pedagožka žijící ve Staňkově, dirigovat bude sbormistr Čerchovanu Marek Vorlíček

red.

Informační servis z farností

Úklid kostela – O pomoc při úklidu arciděkanského kostela před blížící se poutí prosíme v úterý 5.zářím po ranní mši svaté. Předem za každou pomoc děkujeme.

Promítání - Ve středu 6.zářím se můžete podívat na druhý díl: „Pater Pio“. Začátek bude v 18:15 v prostorách fary ve farním sále. Nenechte si ujít.

Diecézní poutí – V sobotu 16.zářím klášter v Teplé bude opět místem pouti věřících plzeňské diecéze. Program začíná od 9.30 hodin a končí požeňáním v 15.30 hodin. Všichni zájemci o společné putování do Teplé se mohou hlásit u paní J. Palkovičové.